

Mødet den 27. Juli 1922.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Niels Barnow, M. Brammer, K. Moustén, J. Chr. Møller, M. Simonsen og A. Sneum.

1. (J. Nr. 246—1922). Besættelse af Stillingen som Læge ved De gamles Hjem.

Fra Alderdomsudvalget forelæa følgende alfabetske Indstilling:

1. Læge W. Baadh, Aarhus.
2. Læge V Jarde, Aarhus.
3. Overlæge Otto Lassen, Aarhus.
4. Læge Kramer Petersen, Aarhus,

K j e l d S ø r e n s e n henviste til den foreliggende Indstilling og Skrivelserne fra Amtslægen og Overlægerne Strandgaard og Albeck. Der havde ogsaa været forhandlet med Sygehusudvalget, som regnede med at skulle flytte Tuberkulosepatienterne fra Sct. Josephs Hospital til Kommunehospitallet og da var kommen paa den Tanke, at Stillingen som Tuberkuluselæge eventuelt kunde slaas sammen med Lægestillingen ved De gamles Hjem. Udvalget var da enedes om at indstille de nævnte fire Ansøgere, idet de to andre kun havde været kort Tid i Byen. Der var dog ikke Enighed om, hvem af disse man skulde foreslaa, men Flertallet anbefalede at ansætte Overlæge Otto Lassen.

M a r i a n e T h o m s e n erindrede om, at Læge Jarde havde været Vikar paa De gamles Hjem i over 1 Aar, og Udvalget havde været meget tilfreds med ham, ligesom ogsaa de gamle syntes godt om. Det var selvfølgelig vanskeligt at bedømme de enkeltes Kvalifikationer som Læge, men paa De gamles Hjem var det næppe Hovedsagen at faa en særlig videnskabelig uddannet Mand, men derimod en Læge, som forstod at omgaas og tale med de gamle Mennesker. Taleren vilde sætte megen Pris paa, om Byraadet kunde tiltræde, at man beholdt Dr. Jarde som Læge ved Hjemmet.

A n d r. C h r i s t e n s e n spurgte, om det var fastslaaet, at de to Stillinger skulde forenes, for i saa Fald kunde det maaske være fornuftigt at ansætte en Specialist i Tuberkulosesygdomme; men ellers var der næppe Grund til at foretrække Dr. Lassen fremfor en Mand, der i længere Tid havde været deroppe, eller fremfor Dr. Kramer Petersen, som videnskabelig set maatte kaldes den bedst kvalificerede. Taleren troede egentlig, at den paa-tænkte Bygning blev for lille til Tuberkulosehospital, og hvis den alligevel skulde bruges som saadan, kunde man nok faa en lignende Ordning med en Læge der som ved De gamles Hjem, idet et Hospital med 36 Senge næppe kunde udfylde en Mands Arbejdstid.

K j e l d S ø r e n s e n pegede paa, at man havde maattet gaa med til at gøre Stillingen pensionsberettiget, og naar Dr. Jarde var indstillet, var det vist, fordi han havde været Vikar deroppe, for han var egentlig for gammel, og det samme var Tilfældet med Kramer Petersen. Sct. Josephs Hospital havde opsagt Kontrakten med Kommunen, saa man kom næppe udenom at skulle skaffe disse Patienter Plads.

A. Bitsch indrømmede, at det var vanskeligt for Lægfolk at skønne over Ansøgenes Kvalifikation, og Taleren kunde for saa vidt være enig med Overretssagføreren i, at Dr. Kramer Petersen var den mest kvalificerede til Stillingen. Men han var temmelig gammel at ansætte i en pensionsberettiget Stilling. Naar Taleren var gaaet med til at foreslaa Overlæge Lassen, var det særlig paa Grund af den paatænkte Kombination af de to Stillinger, som nok kunde lade sig ordne.

Marius Geertsen undrede sig over, at da der var Tale om en Udvidelse af Alderdomshjemmet, kunde man ikke paa Hospitalet undvære noget Lokale, og nu viste det sig, at der alligevel fandtes en Bygning til Tuberkulosehospital. Naar De gamles Hjem blev udvidet, vilde der muligvis blive Arbejde nok til en Overlæge deroppe, og hvis der kun blev een til begge Stillinger, skulde han alligevel have Assistenten o. s. v., saa det blev næppe billigere. Derfor var det vist mest praktisk at beholde den Mand, som man nu havde paa De gamles Hjem, og saa senere ansætte en Specialist ved Tuberkulosehospitalet.

Mariane Thomsen troede heller ikke, der blev nogen økonomisk Besparelse ved denne Ordning. Ved Ansættelse af en Læge burde man ikke tage særligt Hensyn til Mandens Alder, men se lige saa meget paa Uddannelse, Modenhed og Erfaring.

H. P. Salling oplyste, at Sygehusudvalget ikke havde taget nogen Beslutning om den nævnte Ordning, men det var afgjort, at Tuberkuloseafdelingen skulde flyttes fra Sct. Josephs Hospital, og da Kommunen ikke i Øjeblikket kunde bygge et nyt Hospital, var der ikke anden Udvej end at indlægge disse Patienter paa Kommunehospitalet.

Det kunde da sikkert være formaalstjenligt at slaa de to Stillinger sammen, og det vilde svare omtrent til den Stilling, Overlæge Lassen havde i Øjeblikket, idet han ogsaa havde en medicinsk Afdeling. Han kunde sikkert passe disse Stillinger meget tilfredsstillende; der havde kun lydt Lovord over ham paa Sct. Josephs Hospital, og Taleren vilde anse det for et heldigt Valg at ansætte ham.

M. C. F a l k bekræftede, at Sct. Josephs Hospital havde opsagt Kontrakten med Kommunen, og trods forskellige Henvendelser fra Udvalgets Side var det ikke lykkedes at faa den fornyet. Der var saa ikke andet at gøre end at tage B I i Brug til Tuberkulosehospital, og Sygehusudvalget havde derfor henstillet til Alderdomsudvalget at ansætte Dr. Lassen, som havde alle Betingelser for at kunne udfylde begge Stillinger. Det var dog ogsaa en økonomisk Fordel for Kommunen at nøjes med een pensionsberettiget Overlæge i Stedet for to. Skrivelsen fra de to Overlæger betød vist nærmest, at de ikke ansaa Dr. Jarde for særlig kvalificeret.

F o r m a n d e n erindrede om, at Byraadet i sin Tid paatænkte at bygge et Tuberkulosehospital, men fra interesserede Lægekredse blev der gjort opmærksom paa, at Tuberkulosen var i stærk Af-tagen, hvorfor man hellere maatte indrette et moderne medicinsk Hospital og tage det gamle ind som kirurgisk Afdeling. Det havde vist sig at være rigtigt, idet de nuværende Tuberkulosepatienter omtrent kunde rummes i den ene Pavillon. Taleren mente, at man efter Overlægernes Udtalelser maatte se bort fra Dr. Jarde, og havde personlig helst ønsket Kramer Petersen, men kunde ogsaa gaa med til at ansætte Otto Lassen; dog burde det i saa Fald meddeles ham ved Ansæt-

telsen, at det var Meningen at forhandle med ham om ligeledes at overtage Stillingen ved Tuberkuloseafdelingen.

Kjeld Sørensen kunde tænke sig, at man efter Udvidelsen af De gamles Hjem gik til at oprette en Mellemting mellem Syge- og Plejeafdeling, hvor der ikke behøvede at være Lægetilsyn hver Dag, saa Arbejdet blev muligvis ikke større end nu. Det var naturligvis rigtigt, at Alderen ikke burde være det afgørende ved Ansættelsen, men naar der var flere anerkendte Læger at vælge imellem, burde man ikke tage den ældste. Det gjorde egentlig Taleren ondt, at Dr. Jørgensen ikke kunde faa Stillingen, men man maatte tage mere Hensyn til Sagen end til den enkelte.

Det vedtoges at ansætte Overlæge Otto Lassen.

2. (J. Nr. 344—1922). **Besættelse af Stillingen som Assistent ved Skoletandklinikken.**

Skoleudvalget indstiller at konstituere Frk. K. Blinkenberg som Tandlægeassistent for 1 Aar fra 15. August 1922.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 10—1922). **Valg af en Suppleant til Domsognets Huslejenævn.**

Kurvemager Gunnar Jensen valgtes.

4. (J. Nr. 52—1922). **Andragende fra Hjælpekassen om Bevilling til Understøttelse af Arbejdsløse.**

Fra Udvalget til Forhandling med Hjælpekassen forelaa følgende Indstilling:

»Hjælpekassens Bestyrelse bemyndiges til at udbetale Understøttelse til de Fags Medlemmer, som er udelukkede fra Arbejdsløshedsunderstøttelse ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juli saaledes, at der i hvert Tilfælde foretages Undersøgelse, at der kun sker Udbetaling

i særlig paakrævede Tilfælde, og at der senest den 15. August afgives Beretning til Byraadet, hvorefter Byraadet tager endelig Beslutning om den fastsatte Bevillings Størrelse.»

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Det havde været noget besværligt at naa til Enighed, efter som Forholdene havde udviklet sig. Det var klart, at Kommunen umuligt selv kunde bære de Byrder, som var forbundne med Understøttelsen. Det Fag, som talte de fleste Arbejdsløse, var Arbejdsmændene, og der var Tale om at søge Dispensation for dette Fags Vedkommende; men for Øjeblikket forelaa der ikke noget herom. Udvalget var derfor enedes om den foreløbige Indstilling.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 327—1922). **Forslag til en ny Overenskomst med Chaufførerne ved Kommunehospitalet.**

Sygehusudvalget indstiller, at akceptere den nuværende Overenskomst til 1. Juli 1923 med følgende Ændringer:

»§ 3. For Kørsel om Natten — fra Kl. 11¹/₂ Aften til Kl. 7¹/₂ Morgen — betales et aarligt Beløb af 250 Kr. (Hidtil har Udgiften til Natture været ca. 400 Kr. aarlig).

§ 4. Afløsning paa de ugentlige Fridøgn betales med et Tillæg af 3,50 Kr. pr. Vagt.»

Lønudvalget tiltræder Overenskomsten, dog foreslaas Opsigelsesfristen ændret til 3 Maaneder til en 1. April, 1. Juli, 1. Oktober eller 1. Januar, dog tidligst til 1. Juli 1923.

M. C. Falk anbefalede Indstillingen. Tidligere havde der været betalt 8 Kr. pr. Nattur, men nu foreslog man en fast Sum af 250 Kr. Den af Lønudvalget ønskede Ændring skulde Udvalget forsøge at faa indført.

H. P. Christensen gjorde opmærksom paa, at den af Lønudvalget ønskede Tilføjelse i Realiteten betød ikke saa lidt.

Andr. Christensen spurgte, hvad Afløsning paa de ugentlige Fridøgn betød.

M. C. Falk svarede, at det betød, at naar en Portør afløste en Chauffør paa Frivagt, skulde han have Betaling derfor.

Vald. Pedersen havde i sin Tid været med til at lave Overenskomsten og mente ikke, man burde forandre den. Naar Sygehusudvalget havde opnaaet et Afslag paa 50 % for Betaling paa Frivagt, burde det være tilstrækkeligt.

H. P. Christensen syntes, at Vald. Pedersen her kom lidt i Kollision med sig selv; idet han havde været med til at opsigte Overenskomsten med Kommunens Arbejdere.

Vald. Pedersen hævdede, at den foreliggende Sag ikke var nogen Lønoverenskomst, men blot en Overenskomst om Overarbejde. Lønnen var bestemt i Lønregulativet.

Marius Geertsen pegede paa den Passus i Overenskomsten, at Chaufførerne skulde være Medlem af deres faglige Organisation. En saadan Bestemmelse fandtes aldrig for Mestrenes Vedkommende, og det var i det hele taget for langt ude, at Byraadet skulde være Indpisker for de faglige Organisationer.

Andr. Christensen henledte Opmærksomheden paa Ordene i § 3: »Tiderne kan forandres, om ønskes.« Der stod nemlig ikke noget om, hvem der kunde forandre Tiderne, og det var dog betimeligt at faa dette fastslaaet.

Vald. Pedersen kunde for saa vidt slutte sig til Hr. Geertsens Tanke, hvis Mestrenes Organisationer var opbygget paa samme Grundlag som Ar-

bejdernes; men det var lige det modsatte. Saa vidt Taleren bekendt, stod den samme Sætning i alle Kommunes Arbejdskontrakter.

B e r n t J e n s e n bemærkede, at selv om det ikke var nogen egentlig Lønoverenskomst, var det dog et Supplement til en saadan, som drejede sig om Vederlag i et Arbejdsforhold, og det var derfor naturligt, at Lønudvalget ønskede samme Opsigelse her som ved andre Overenskomster. Bestemmelsen om at være Medlem af sin faglige Organisation stod i alle Kommunens Overenskomster. Men naar et Forbund afsluttede en Overenskomst, havde Forbundet Ansvar for dens Overholdelse, og saa var det dog naturligt, at vedkommende skulde være Medlemmer af Organisationen.

M. C. F a l k oplyste, at det var Udvalget, som kunde forandre de nævnte Tider, hvilket Chaufførerne var indforstaaet med. Angaaende de af Lønudvalget ønskede Ændringer skulde Udvalget forhandle med Chaufførerne og kunde maaske faa det gennemført, men det betød vist ikke særligt meget.

H. P. C h r i s t e n s e n vilde saa henstille til Sygehusudvalget for Fremtiden selv at føre disse Forhandlinger, naar man ikke kunde tage Hensyn til Lønudvalgets Ønsker.

M. C. F a l k. svarede, at Lønudvalget selv havde anmodet Sygehusudvalget om at optage en Forhandling, før Sagen gik til Lønudvalget.

F o r m a n d e n kunde tænke sig, at man vedtog Overenskomstforslaget saaledes, at man henstiller til Sygehusudvalget at optage nye Forhandlinger med Chaufførerne angaaende de Bemærkninger, som Lønudvalget har gjort. Det drejede sig jo ikke om store Kapitaler, saa det var næppe nødvendigt at sende Sagen tilbage til Udvalget.

Overenskomsten vedtoges, dog at det henstilles til Sygehusudvalget at optage nye Forhandlinger med Chaufførerne om de i Lønudvalgets Erklæring fremførte Spørgsmaal.

6. (J. Nr. 308—1922). **Andragende fra Teaterkafeen om Nedsættelse af Afgiften for Ret til Fortovsservering.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

7. (J. Nr. 340—1922). **Andragende fra Maskinarbejder V. Andersen om Autorisation som Gas- og Vandmester.**

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 71¹²—1922). **Fastsættelse af Pension for afskediget Maalerkontrollør Chr. Andersen.**

Pensionen fastsattes til 2220 Kr. aarlig.

9. (J. Nr. 248—1922). **Andragende fra tidligere Opsynsmand ved nordre Badeanstalt, S. Christensen, om Pension.**

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

10. (J. Nr. 326—1922). **Indstilling om Besættelse af en Inkassatorplads ved Belysningsvæsenet.**

Udvalget indstiller, at Reserveinkassator O. Hougaard ansættes som Inkassator fra 1. Juli 1922 med Løn efter 6. Lønklasse og med Anciennitet fra fornævnte Dato.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 12⁹—1922). **Indstilling angaaende Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Mariane Thomsen gjorde opmærksom paa, at der foruden den almindelige Indstilling var to andre Spørgsmaal, nemlig om Brændsel, som Udvalget var enig om, og om Dyrtidstillæget,

hvor Taleren havde forbeholdt sig sin Stilling. Taleren skulde dog ikke stille Særforslag, da det flere Gange havde vist sig, at det ikke nyttede noget.

Indstillingen vedtoges.

